

Саулъ той-часть испратилъ во Внолеемъ до Иессея, повелѣваѣщи му да допрати сына си Давида, който пасе овцы-тѣ му. Иессей взелъ нѣколко хлѣбове, мѣхъ съ вино, едно младо козле, и испратилъ Давида съ тыя селскы дарове до царя. Тогава имало обычай въ земь-тѣ Израилскѣ да не ся являва челоувѣкъ безъ даръ прѣдъ царя.

Давидъ ся явилъ прѣдъ Саула и твърдѣ му ся понравилъ. Царя-тѣ го направилъ свой оруженосецъ и заповѣдалъ да кажатъ Иессею, че той оставя сына му при себе, зачтото той намѣрилъ милость у него. Веѣкий пѣть, кога нападалъ духъ лукавый на Саула, Давидъ свирилъ съ гуслѣ-тѣ—и отъ това ставало добрѣ на Саула, и лукавый-тѣ духъ, който го мѣчилъ, отстѣпалъ отъ него.

ГЛАВА LIX.

Голіаѣъ.

Филистимляне-тѣ ся пакъ опѣлчили противу Израилтяне-тѣ. Саулъ излѣзълъ на срѣщѣ имъ съ войскѣ-тѣ си. Филистимляне-тѣ стояли на една горѣ; Израилтяне-тѣ ся расположили срѣща нихъ на другѣ горѣ. Помежду двѣ-тѣ войскы ся намирала долина.

Изъ стана на Филистимляне-тѣ излѣзълъ силенъ челоувѣкъ, по имя Голіаѣъ. Той былъ чрѣзъ мѣрѣ высокъ; глава-та му была покрита съ желѣзень шлемъ, а той самъ былъ облѣченъ въ мѣднѣ бронѣ. Въ рѣцѣ-тѣ си държалъ копіе чрѣзмѣрно голѣмо. Всичко-то му оружіе было много тежко и показвало въ него необыкновеннѣ силѣ. Прѣдъ него вървѣлъ оруженосецъ, който носилъ саблѣ-тѣ му.

Като слѣзълъ въ долини-тѣ, Голіаѣъ извикалъ на Израилтяне-тѣ: „зачто ся готвите всички на бой? Азъ сѣмъ Филистимлянинъ, а вы сте слугы Сауловы. Изберете изъ помежду си одного, който бы ся осмѣлилъ да ся удари съ